



# ΚΥΡΙΑΚΗ

## ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ  
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1240

Δ' Στάσις Χαιρετισμῶν  
31 Μαρτίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος  
Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης

## Γάμος – παρθενία

«Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας» (Ἀκάθ. ὕμν. Τ1α')

**Ε**ΙΝΕ, ἀγαπητοί μου, ἡ τετάρτη (Δ') στάσις τῶν Χαιρετισμῶν, ἀπὸ τὸ ταῦ (Τ) μέχρι τὸ ὰμέγα (Ω), καὶ περιέχει τριανταεξί (36) χαιρετισμούς πρὸς τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο. Πρῶτος χαιρετισμὸς εἶνε «**Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας**» (Ἀκάθ. ὕμν. Τ1α'). Ἄς προσπαθήσουμε νὰ ἐξηγήσουμε αὐτὸν τὸν χαιρετισμό.

\* \* \*

«**Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας**». Ὅχι μόνο ἐδῶ ἀλλὰ κι ἄλλοῦ καὶ στὸ τέλος τοῦ ἀποδείπνου, στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας, ἐγκωμιάζεται ἡ **παρθενία**. Μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι ὀλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος εἶνε ἓνα ἀπαράμιλλο ἐγκώμιο τῆς παρθενίας. Ἄλλὰ πρέπει νὰ προσέξουμε. Ἐπειδὴ τόσο πολὺ ἐγκωμιάζεται ἡ παρθενία, δὲν πρέπει νὰ παρασυρθοῦμε καὶ νὰ ποῦμε ὅτι περιφρονεῖται ὁ γάμος. Ὅχι.

● **Ο ΓΑΜΟΣ** εἶνε **ἱερός θεσμός**. Εἶνε **ἔνωσις** ἀνδρὸς καὶ γυναίκος, ποὺ ἀποβλέπει στὴν συμπλήρωσι. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐλλιπής. Ἡ γυναίκα εἶνε τὸ ἓνα ἡμισυ καὶ ὁ ἄνδρας τὸ ἄλλο· ἡ ἔνωσί τους, ὁ γάμος, εἶνε ἡ ὀλοκλήρωσι τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος. Ἐκεῖνα ποὺ ἔχει ἡ γυναίκα, δὲν τὰ ἔχει ὁ ἄντρας, κ' ἐκεῖνα ποὺ ἔχει ὁ ἄντρας, δὲν τὰ ἔχει ἡ γυναίκα. Γι' αὐτὸ ματαιοπονοῦν ὅσοι ἐπιδιώκουν νὰ φέρουν ἰσοπέδωσι. Ἡ γυναίκα ἔχει ἀξία ὡς γυναίκα καὶ ὁ ἄντρας ὡς ἄντρας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἄντρας ἀρχίζει νὰ κἀνῃ τὴν γυναίκα καὶ ἡ γυναίκα τὸν ἄντρα, ἐπέρχεται ἐξευτελισμὸς καὶ τῶν δύο.

Ἐνωσις λοιπὸν ἱερά ὁ γάμος, ἱερός καὶ ἅγιος θεσμός. Ἀκόμα, ὁ γάμος εἶνε «**μυστήριον μέγα**» (Ἐφ. 5,32). Ἐνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Ἀποβλέπει πρῶτον στὴν **ἀλληλοβοήθεια** καὶ μετὰ στὴν **τεκνογονία**, μὲ τὴν ὀποία διαιωνίζεται τὸ γένος μας.

Ὁ γάμος θεσπίσθηκε ὡς **μονογαμία**. Διότι σὲ κάθε ἄνδρα ἀρμόζει μιὰ γυναίκα καὶ σὲ κάθε γυναίκα ἓνας ἄνδρας. Αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε

καὶ ἡ στατιστικὴ· σὲ ἑκατὸ γεννήσεις, πενήντα περίπου εἶνε κορίτσια καὶ πενήντα ἀγόρια. Ἔτσι ὠρίσε ὁ Θεός· ἓνας ἄντρας – μιὰ γυναίκα. «**Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε**» (Ψαλμ. 103,24). Ἄν εἶχε ἄλλο σκοπὸ ὁ Θεός, νὰ εἶνε ὁ ἄνθρωπος πολὺγαμος, νὰ ἔχη ἓνας ἄντρας πολλὰς γυναῖκες (ὅπως λέει τὸ Κοράνιο), τότε ἔπρεπε, ὅπου γεννιέται ἓνας ἄντρας νὰ γεννιῶνται ἑπτὰ γυναῖκες. Δὲν συμβαίνει αὐτό. Ἐνας καὶ ἓνας γεννιῶνται. Μόνο σὲ ἐποχὰς ἀνώμαles, ὅπως ἦταν ὁ Α' καὶ ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος, ἡ ἰσορροπία ἀνετράπη. Τότε ἑκατομμύρια ἄντρες σκοτώθηκαν, καὶ μετὰ στὴ Γερμανία καὶ στὴ Γαλλία ἐγένε ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ἡ προφητεία, ὅτι ἑπτὰ γυναῖκες θὰ ζητοῦν ἓνα ἄντρα καὶ δὲ θὰ τὸν βρίσκουν (βλ. Ἠσ. 4,1). Ὅταν ὁμως ὑπάρχει εἰρήνη, τότε ὑπάρχει ἰσορροπία μεταξύ τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ.

Τὸ μονόγαμον ἐγκωμιάζει ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ **ὁ πρῶτος γάμος εἶνε εὐλογημένος**. Ὁ ἐπόμενος εἶνε κατώτερος. Δὲν τὸν τιμᾷ τόσο ἡ Ἐκκλησία. Ἀπὸ ἐπιείκεια ἐπιτρέπει δεῦτερο γάμο, καὶ ἀπὸ ἄκρα συγκατάβασι ἐπιτρέπει κάποτε τρίτο γάμο. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέει· πηγαίνετε στὸ δάσος καὶ ἰδέστε τὸ **τρυγόνι**. Ζῆ ζευγαρωτά, ἀρσενικὸ καὶ θηλυκὸ. Ἄν ὁμως σκοτωθῇ τὸ ἓνα, τὸ ἄλλο δὲ ζευγαρώνει πλέον. Καὶ μόνο αὐτό; ἀπὸ τὴν ὠρα ποὺ θὰ χηρεύση ἀλλάζει φωνή, κελαηδεῖ λυπηρά. Κ' ἐμεῖς, τυφλοὶ καὶ κουφοί, δὲν διδασκόμεθα. Γυναῖκες καὶ ἄντρες, μόλις χηρεύσουν ξεχνοῦν τὰ πάντα καὶ ζητοῦν νέο σύντροφο.

Ποιά εἶνε ἡ τάξις τῆς Ἐκκλησίας μας; μιὰ γυναίκα – ἓνας ἄντρας. Καὶ τὸ σπουδαιότερο· **παρθένοι** καὶ οἱ δύο. Δύο ποτήρια κρυστάλλινα μὲ καθαρὸ νερό, ὅταν σμίξουν, δημιουργοῦν τὸ ἰδεῶδες κράμα. Τὰ ἄλλα εἶνε ἔξω ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ πίστι καὶ παράδοσι.

Ἄρκετὰ εἶπαμε γιὰ τὸ γάμο. Ὑπάρχει ὁμως

και μιὰ ἄλλη κατάστασις, ἀνωτέρα, τὴν ὁποία ἐπίσης εὐλογεῖ ἡ Ἐκκλησία μας· εἶνε

● **Ἡ ΠΑΡΘΕΝΙΑ.** Τί εἶνε ἡ παρθενία; Ὅπως ἐ-  
να **κερί** τὸ ἀνάβει στὴν εἰκόνα καὶ καίγεται ὁ-  
λόκληρο, ἔτσι καὶ ὁποῖος μένει παρθένος γιὰ  
τὸν Κύριο κάνει μιὰ ὁλοκληρωτικὴ θυσία. Δὲν  
εἶνε τίποτα νὰ κάψῃς ἓνα κερί· τὸ σπουδαῖο  
εἶνε νὰ κάνῃς λαμπάδα ὅλο σου τὸ εἶναι, ψυ-  
χὴ καὶ σῶμα, γιὰ τὸ Χριστό, νὰ ὑπηρετήσῃς τὸ  
Θεὸ ἐργαζόμενος σὲ ἱεραποστολικά καὶ πνευ-  
ματικά ἔργα· αὐτὸ εἶνε ἡ παρθενία.

Εἶνε εὐκόλο; Γιὰ τοὺς ἀγγέλους ναί, ποὺ  
δὲν ἔχουν σῶμα καὶ δὲ γνωρίζουν γάμο. Ἔτσι  
θὰ εἶνε κάποτε γιὰ ὅλους ἡ ζωὴ, μετὰ τὴν  
κοινὴ ἀνάστασι· στὸν οὐρανὸ δὲν ὑπάρχει  
γάμος, ὅπως ἀκοῦμε τὴ Μεγάλῃ Τρίτῃ (βλ.  
Μαθ. 22,29-30). Ἐδῶ αὐτὸ **εἶνε δύσκολο**. Διότι  
καλεῖται ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει σάρκα μὲ ρο-  
πὲς καὶ κλίσεις ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτη-  
μα, νὰ ζήσῃ **βίον ἀγγελικόν**, ὡς «ἐνσαρκος  
ἄγγελος» ὅπως ὁ προφήτης Ἠλίας.

Ἐγκωμιάζεται ἡ παρθενία ἀπὸ τοὺς ἁγίους  
πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας. Μποροῦμε νὰ  
ποῦμε μὲ ἀπλὴ γλῶσσα, ὅτι ὁ γάμος εἶνε ἀσή-  
μι καὶ ἡ παρθενία **χρυσάφι**. Διάλεξε καὶ πάρε·  
εἶσαι **ἐλεύθερος**, δὲν σὲ βιάζει κανεὶς. Ἡ παρ-  
θενία δὲν εἶνε ἐντολὴ, εἶνε προτροπὴ. Τὸ εἶ-  
πε ὁ Χριστὸς καθαρὰ· «ὁ **δυνάμενος χωρεῖν**  
**χωρεῖτω**» (Μαθ. 19,12). Ὅποῖος μπορεῖ, ἄς κά-  
νῃ τὸ ἄλμα, νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸ τῆς ζωῆς.  
Εἶνε εὐκόλο νὰ σταθῆς στὴν ὄχθη τοῦ Ἀξιοῦ,  
νὰ κάνῃς ἓνα ἄλμα καὶ νὰ βρεθῆς ἀπέναντι;  
Εἶνε δύσκολο· ἔ, τόσο δύσκολο καὶ ἀκατόρθω-  
το ἀνθρωπίνως εἶνε νὰ κάνῃς τὸ ἄλμα τῆς  
σαρκός, ἡ ὁποία εἶνε ῥεῦμα, ἄβυσσος, θηρίο.

\* \* \*

Τελειώνοντας λέω, ὅτι ὅπως τιμοῦμε τὸ γά-  
μο, ἔτσι **νὰ τιμοῦμε καὶ τὴν παρθενία**. Ὑπῆρ-  
ξαν αἰρετικοὶ ποὺ ἐμπόδιζαν τὸ γάμο (τὸ μυ-  
στήριο τοῦ Θεοῦ τὸ θεωροῦσαν ἁμαρτία), γι'  
αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τοὺς κατεδίκασε αὐστηρά.  
Ἄλλ' ὅπως αὐτὸς ποὺ ἐμποδίζει τὸ γάμο ἁμαρ-  
τάνει, ἔτσι καὶ ὁποῖος **ἐμποδίζει τὴν παρθενία**.

Περίεργη ἡ κοινωνία μας. Ἄν μέσ' στὸ πλη-  
θος βρεθῆ ἓνας νέος ἢ μιὰ νέα μὲ τέτοια διά-  
θεσι, δέχονται κατακραυγὴ. **Σπάνιο πρᾶγμα**  
στὴν ἐποχὴ μας ἡ παρθενικὴ ζωὴ. Παλαιότε-  
ρα μέσα στὰ δέκα κορίτσια ἓνα ἀφιερωνόταν  
στὸ Θεό, τώρα μέσα στὰ χίλια ζήτημα νὰ βρε-  
θῆ ἓνα. Ὅσο σπάνιο εἶνε τὸ διαμάντι, τόσο καὶ  
ἡ παρθενία. Κάπου - κάπου κανένα κορίτσι ἀ-  
ποφασίζει νὰ πάῃ σὲ μοναστήρι ἢ νὰ μείνῃ  
στὸν κόσμον ὡς ἱεραποστολικὸ πρόσωπο καὶ  
νὰ προσφέρῃ ὄρωρὰν τὶς ὑπηρεσίες τῆς, ὁ-

πως λ.χ. οἱ νοσοκόμες ποὺ σὰν ἄγγελοι ἀφο-  
σιώνονται στοὺς ἀρρώστους. Ἄμα δοῦν λοιπὸν  
κάπου τέτοια διάθεσι, μίαν πατέρα γειτονιά,  
ὅλοι πέφτουν πάνω· καὶ ψάχνουν νὰ βροῦν,  
ποιὸς παπᾶς ἢ δεσπότης εἶνε ὁ αἴτιος! Εὐλο-  
γημένε ἄνθρωπε· τὸ νὰ θέλῃ ἓνας νὰ ζήσῃ  
παρθενικὴ ζωὴ εἶνε σπόρος ποὺ δὲν τὸν  
σπέρνει ἄνθρωπος· **τὸν σπέρνει ὁ Θεός**. Για-  
τί λοιπὸν γίνεσαι θεομάχος; **Οἱ παρθενομάχοι**  
**πολεμοῦν τὸ Θεό**.

Στὴν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει **τὸ μέτρο** καὶ ἡ  
**ἁρμονία**. Ὑπάρχει **ἡ παράταξις τῶν ἐγγάμων**.  
Ἐγγαμοὶ ἦταν οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας Ἰωακείμ  
καὶ Ἄννα, οἱ γονεῖς τοῦ τιμίου Προδρόμου  
Ζαχαρίας καὶ Ἐλισάβετ, οἱ γονεῖς τῶν μεγάλων  
Πατέρων καὶ ἱεραρχῶν καὶ μάλιστα οἱ μητέ-  
ρες τους (Ἐμμέλεια, Νόνα, Ἄνθοῦσα κ.ἄ.)· νε-  
ώτερο δὲ παράδειγμα πιστῆς ἐγγάμου γυναι-  
κός εἶνε ἡ Ναταλία σύζυγος τοῦ ἥρωος Παύ-  
λου Μελά, ποὺ σὲ ἡλικία 22 ἐτῶν ἔμεινε χήρα  
καὶ ἔζησε 90 χρόνια πιστὴ στὴ μνήμη του, σὰν  
τριγόνου! Ἄλλὰ στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει καὶ **τὸ**  
**τάγμα τῶν παρθένων**, μὲ τοὺς ἀποστόλους  
Παῦλο καὶ Ἰωάννη, τοὺς πατέρας, τοὺς ὁσίους  
καὶ μάρτυρες, ὅπως τὸν ἅγιο Ἀντώνιο, τὶς ἁ-  
γιες Παρασκευὴ, Κυριακὴ, Εἰρήνη κ.λπ.. Κο-  
ρυφαία δὲ τοῦ χοροῦ τῶν παρθένων εἶνε ἡ ὑ-  
περαγία Θεοτόκος, ἡ «**στήλη τῆς παρθενίας**».

Ἄλλὰ ποῦ ὀμιλῶ, ἀγαπητοί μου; Γίναμε **θε-**  
**ομπαίχτες**. Στὴν ἐκκλησία λέμε «**Χαῖρε, ἡ στή-**  
**λη τῆς παρθενίας**» καὶ «**τὴν ὠραιότητα τῆς**  
**παρθενίας**», καὶ ἔξω; Τί ἐμπαιγμός! Στατιστι-  
κὲς λένε ὅτι, μέσα σὲ ἑκατὸ γυναῖκες εἶνε  
ζήτημα ἂν δέκα εἶνε παρθένες. Οἱ ἄλλες; Φρί-  
κη. Καὶ ἐδῶ θρίσκειται, ὅπως λένε κοινωνιο-  
λόγοι, μιὰ αἰτία τῶν διαζυγίων.

Γι' αὐτὸ ὅταν ἐγίνα ἐπίσκοπος ἔκανα ἀγῶ-  
να **σκληρὸ καὶ ἐγίνα ἐμπαιγμὸς τῶν δημοσιο-**  
**γράφων** μέχρι τὸ ἐξωτερικὸ, διότι κατεπολέ-  
μησα τὴ συνήθεια, **μόλις ἀρραβωνιαστοῦν οἱ**  
**νέοι νὰ σμίγουν**, τῇ προτροπῇ τῶν γονέων. Ὡ  
πατρίδα, πῶς σὲ κατήντησαν οἱ μοντέρνες ἰ-  
δέες! Θυμᾶμαι δὲ καὶ τὸ 1944 στὴν Κοζάνη  
κάτι ποὺ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου καὶ ἔφριξα· νὰ  
κάνουν παρέλασι φεμινίστριες, γυναῖκες ἐπη-  
ρεασμένες ἀπὸ ἰδέες τοῦ Μάρξ, καὶ νὰ φωνά-  
ζουν· «**Κάτω ἡ παρθενία!**». Ἔτσι ἐπεκράτησε ἡ  
ἀθλιότης καὶ ἡ παρθενία ἐγίνε εἶδος σπάνιο.

Κορίτσια! **τιμῆστε τὴν παρθενία**. Μείνετε  
πιστές. Ἐνας ἄντρας γιὰ κάθε γυναῖκα καὶ μιὰ  
γυναῖκα γιὰ κάθε ἄντρα. Τότε δὲ θὰ εἴμαστε  
θεομπαίχτες, ἀλλὰ εἰλικρινῶς θὰ λέμε στὴν  
Παναγία· «**Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας**».

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**